

Svenska Pistolskytteförbundet

2019-10-10

SPSF Diarienummer 900:032/19

Justitiedepartementet

103 33 Stockholm

Därtill inbjudna lämnar Svenska Pistolskytteförbundet härmed sitt svar på remiss av promemorian Ju2019/02411/L4 Ds 2019:14 ”En strängare syn på vapenbrott och smuggling av vapen och explosiva varor”.

Sammanfattning

- Förbundet avstyrker de föreslagna ändringarna i 9 kapitlet 1 a § andra stycket Vapenlagen.
- Förbundet motsätter sig att i det närmaste alla skjutvapen ska anses vara av *särskilt* farlig beskaffenhet.
- Förbundet oroas av hur en sådan kategorisering kan komma att användas inom rättsväsendet när det gäller legala vapens legitima hantering.
- Förbundet anser att syftet med föreslagen på ett lika bra sätt kan uppnås genom en skärpning av straffen för vapenbrott och grovt vapenbrott.
- Förbundet har inga synpunkter på övriga delar av promemorian, men bejakar arbetet mot vapenbrott.

Om Svenska Pistolskytteförbundet

Svenska Pistolskytteförbundet (SPSF) är riksorganisation för landets föreningar som driver verksamhet med pistolskytte inom de grenar som förbundet har på sitt program (Fältskjutning, Magnumfältskjutning, Precisionsskjutning, Militär snabbmatch, PPC, skid- och springskytte med flera). Förbundet är en frivillig försvarsorganisation.

Förbundets uppgift är att främja och utveckla skyttet med pistol och revolver. Detta innebär att förbundet ska verka för en ökad skjutskicklighet samt en ansvarsfull och säker hantering

Postadress
Box 27001
102 51 STOCKHOLM

Besöksadress
Sandhamngatan 61
115 28 STOCKHOLM

Telefon
Generalsekreterare 08-553 401 60
08-553 401 61
Bitr. Generalsekreterare 08-553 401 62
Expedition 08-553 401 63
Märkesavdelningen 08-553 401 64
Fax 08-553 401 69

Plusgiro 193019-7
Bankgiro 811-2526
Organisationsnummer 80 20 02-6657
E-post kansli@pistolskytteforbundet.se

Svenska Pistolskytteförbundet

av dessa vapen – inklusive en bred tränings- och tävlingsverksamhet – vilket är till gagn för rikets försvar och säkerhet.

Allmänt

SPSF tackar för möjligheten att få yttra sig över denna promemoria.

Det är på alla sätt till fördel för förbundet och dess medlemmar om antalet illegala vapen i samhället minskar, likaså om brotten med dessa vapen minskar, men förbundet äger ingen expertkunskap när det gäller brottsprevention och hur straff bör utformas. Vi äger däremot kunskap om vapen och ammunition. Vi begränsar oss därför i remissvaret till den del som rör 9 kap. 1a § 2 stk Vapenlagen och den del i 3.5.1 ”Kvalifikationsgrunderna för grovt vapenbrott” som rör kvalifikationsgrunden att vapnet är av ”särskilt farlig beskaffenhet”. Av pedagogiska skäl väljer vi att inleda med 3.5.1.

Kvalifikationsgrunden att vapnet är av särskilt farlig beskaffenhet

En grundförutsättning för att kunna diskutera ett vapens farlighet är att fastställa vad det är farligt för och under vilka omständigheter. Utan att fördjupa sig i ämnet terminalballistik kan konstateras att samtliga krutladdade vapen med varje typ av skarp ammunition vid en vital träff har tillräcklig verkan för att döda eller skada en människa. Varje ytterligare ökning av anslagsenergi ökar endast verkan om träffen är sämre eller om det finns hinder i kulbanan.

Utredarens beskrivning av eldkraft är korrekt. Hur eldkraften påverkar farligheten är däremot mer tvetydigt. Antalet patroner som kan avfyras har betydelse, men om eldgivningen avbryts av ett sekundsnabbt magasinbyte saknar i de allra flesta fall betydelse.

Projektilens typ och anslagsenergi har också betydelse för farligheten, men vilken projektil som är farligast beror på situationen. En halvmantlad kula är farligare för en älg, medan en helmantlad kula är farligare för en elefant. För en oskyddad människa är en halvmantlad och mer snabbt expanderande projektil farligare än en helmantlad, men bakom ett skydd är det tvärt om. När det gäller anslagsenergin är den tillräcklig i alla handvapenammunition om det inte handlar om att penetrera kroppsskydd. Omnämnda kalibrar som .357 Magnum och däröver är konstruerade dels för att kunna användas av skickliga skyttar på längre avstånd vid jakt, dels för att ha verkan i hårda mål.

Den ökade eldhastigheten hos ett halvautomatiskt vapen, jämfört med ett manuellt repeterat, har betydelse främst i en duellsituation (skottväxling).

Utredaren skriver att ”utifrån kaliberns ursprung och praktiska användningsområde framstår det som rimligt att också hänföra patroner av typen 9 mm Parabellum till kategorin särskilt kraftfulla patroner”. Han skriver vidare att ”Kalibern är ursprungligen framtagen för militärt bruk och därmed specifikt utvecklad i syfte att skada och döda människor”. Möjligen beror detta utpekande på att ”para bellum” betyder ”för krig”. De facto är samtliga i produktion varande centralantända patroner för enhandsvapen framtagna för militärt eller polisiärt bruk

Postadress
Box 27001
102 51 STOCKHOLM

Besöksadress
Sandhamnsgatan 61
115 28 STOCKHOLM

Telefon
Generalsekreterare 08-553 401 60
08-553 401 61
Bitr. Generalsekreterare 08-553 401 62
Expedition 08-553 401 63
Märkesavdelningen 08-553 401 64
Fax 08-553 401 69

Plusgiro 193019-7
Bankgiro 811-2526
Organisationsnummer 80 20 02-6657
E-post kansli@pistolskytteforbundet.se

Svenska Pistolskytteförbundet

och därmed specifikt utvecklade i syfte att skada eller döda människor, utom de allra kraftigaste patronerna (.44 Magnum och däröver) som är utvecklade för att döda djur.

När det gäller 9 mm Parabellum användning i kriminella sammanhang hör det främst samman med logistik. En förutsättning för ett fungerande vapensystem är att tillgängliga vapen och tillgänglig ammunition är kompatibla. 9 mm Parabellum är världens vanligaste pistolkaliber för tjänstebruk, bland annat då den sedan lång tid är NATO-standard, och dessutom blivit en de facto standard för flera skyttesporter. Tävlingskyttarna använder den dels för att de stora volymerna gör att ammunitionen blir billigare, dels för att den som en mild patron är lättare att prestera tävlingsresultat med. Polisen använder den av en likande anledning; den är en bra kompromiss mellan tillgänglighet, effekt och skjutbarhet. De kriminella använder den för att vapnen och ammunitionen är den mest tillgängliga, och kanske för att det är det enda de känner till, inte för någon exceptionell skottverkan

Utredaren exemplifierar sitt förslag med pistoler från tillverkaren Glock. De nämnda vapnen är avsedda för patroner i kaliber 9 mm Parabellum eller kraftigare och skulle enligt förslaget bedömas som särskilt farliga, oavsett storlek. Istället kan den kriminelle välja att skaffa en Glock 25 i kaliber .380 ACP (något svagare än 9 mm Parabellum) och med ett mått på längd + höjd lika med 301 mm. Den är svårare att få tag i, men med en sådan blir vapenbrottet inte grovt längre. Militärt överskott i form av pistoler i kaliber 9 mm Browning Long, motsvarande Försvarsmaktens pistol m/07, är heller ingen bristvara. Så kan man fortsätta nedåt med vapen från andra tillverkare, och alltid hitta ett vapen som är fullt tillräckligt för de flesta brottsliga tillämpningar.

En likande diskussion kan föras när det gäller vapnets utformning. Utformning påverkar farligheten, men vad som är en "farligare" utformning beror på kontexten. Ett vapen med ljusförstärkare är förstås mer farligt i mörker, men mer ohanterligt och därför mindre farligt i dagsljus. Ett vapen med ljuddämpare underlättar för skytten att oupptäckt ta sig från platsen, men det verkar sällan vara ett behov (om det vore det skulle brottsligheten tillverka enkla ljuddämpare). Ett mindre vapen är, som utredaren skriver, lättare att bära dolt men svårare att träffa med, och då är även detta vapens ökade eller minskade farlighet kontextberoende.

Bakgrunden till utredningen är brottsligheten där vapen är inblandade. Av vad som framgår i media handlar det i de alla flesta fall om att brottsoffer som är obeväpnade och oskyddade. I den situationen är varje skjutvapen tillräckligt farligt. Det verkar dessutom både logiskt och semantiskt orimligt att ha en indelning där nästan alla vapen bedöms som *särskilt* farliga. Normal farlighet måste vara det normala.

Det Regeringen vill åstadkomma borde med enkelhet kunna uppnås genom att skärpa straffen för vapenbrott och grovt vapenbrott. Begreppet "vapen av särskilt farlig beskaffenhet" bör reserveras för helautomatiska vapen, pansarskott och granatgevär, eldkastare och likande.

Postadress
Box 27001
102 51 STOCKHOLM

Besöksadress
Sandhamngatan 61
115 28 STOCKHOLM

Telefon
Generalsekreterare 08-553 401 61
Bitr. Generalsekreterare 08-553 401 62
Expedition 08-553 401 63
Märkesavdelningen 08-553 401 64
Fax 08-553 401 69

Plusgiro 193019-7
Bankgiro 811-2526
Organisationsnummer 80 20 02-6657
E-post kansli@pistolskytteforbundet.se

Svenska Pistolskytteförbundet

SPSF oroar sig för hur rättsväsendet i andra sammanhang på ett oförutsett sätt kan komma att använda sig av ett fastställande av att nästan alla de vapen som behövs för jägares, målskyttars och samlares legitima behov ska betraktas som varande av särskilt farlig beskaffenhet.

Författningsförslaget gällande vapenlagen

Ovanstående resonemang i kapitel 3.5.1 förklarar innebörden av ändringsförslaget i 9 kap. 1 a § 2 stycket. Det är en ändring SPSF avstyrker.

Vi föreslår istället att straffskalorna i 1 och 1 a §§ i samma kapitel ändras så att syftet uppnås. Motiv enligt föregående kapitel ”Kvalifikationsgrunden att vapnet är av särskilt farlig beskaffenhet”.

SVENSKA PISTOLSKYTTEFÖRBUNDET

Nils-Anders Ekberg
generalsekreterare

Postadress
Box 27001
102 51 STOCKHOLM

Besöksadress
Sandhamnsgatan 61
115 28 STOCKHOLM

Telefon
Generalsekreterare 08-553 401 60
08-553 401 61
Bitr. Generalsekreterare 08-553 401 62
Expedition 08-553 401 63
Märkesavdelningen 08-553 401 64
Fax 08-553 401 69

Plusgiro 193019-7
Bankgiro 811-2526
Organisationsnummer 80 20 02-6657
E-post kansli@pistolskytteforbundet.se